

RODNÝ DŮM

Přicházíš sem jak cizí
a je to tvůj rodný dům.
Rybíz, jablono ani třešeň tě nepoznávají.
Velkomyslný strom v klidu chystá
nový vrh vlašských ořechů
a slunce, jak nervózní prvňáček,
má plné ruce práce se stínováním.
Jídlna simuluje rodinnou hrobku,
už tu není žádná známá ozvěna –
dávné rozhovory se nezachovaly.
Tam, kde určitě započal
tvůj život, koktá cizí televize.
Kdežto ve sklepe se nachází skladiště temnoty –
všechny noci od tvého odjezdu
se zduchaly jak vlna starého svetru,
ve kterém se usadily kočky z ulice.
Přicházíš sem jak cizí
a je to tvůj rodný dům.

Adam Zagajewski: Neviditelné vci
(výbor z básní)
Ostrava, Protimluv 2015, pel. Michael Alexa, s.
73